

DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

DUCH ZA OPONOU

Strašidelná knihovna – Duch za oponou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Dori Hillestad Butlerová
Strašidelná knihovna – Duch za oponou – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

DUCH ZA OPONOU

NAPSALA DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ
ILUSTROVALA AURORA DAMANTOVÁ

FRAGMENT

Duchařský slovníček

NAFOUKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zvětšit.

ZJEVIT SE

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé viděli.

DUCHDŮM

Místo, kde duchové bydlí.

SMRSKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zmenšit.

PEVNÝ

Všechny předměty a bytosti, skrz které není (na rozdíl od duchů) vidět, duchové označují jako pevné.

PEVNÁCI

Tak duchové často říkají lidem, kteří nejsou duchové.

PROJÍT SKRZ

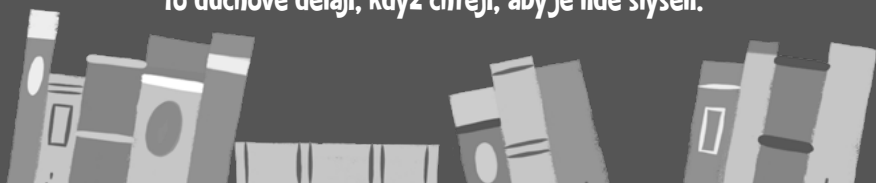
To duchové dělají, když jim v cestě stojí stěna, dveře nebo jiný pevný objekt – prostě projdou skrz.

PLOUT

Tak se duchové pohybují vzduchem.

KVÍLET

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé slyšeli.

SCHOPNOSTI DUCHŮ

Kuku! ... Kuku! ... Kuku! ... Kuku!
„Kazi!“ řekl Beckett ostře.
„Posloucháš?“
Kaz *poslouchal*. Jenže poslouchal odbíjení kukačkových hodin ve vstupní hale. Neposlouchal Becketta.

„Co je s tebou, kluku?“ zeptal se Beckett, který se vznášel ve výtvarném oddělení. „Proč jsi tak roztěkaný?“

Kaz se kousl do spodního rtu. „Klárka se opozdila,“ řekl.

Klárka byla pevňačka. Žila se svojí rodinou v bytě nad knihovnou. Viděla duchy stejně jako Kaz a Beckett, i když se zrovna nezjevovali. A slyšela je, i když zrovna nekvíleli. Nikdo nevěděl proč.

Co bylo důležitější, Klárka byla Kazova kamarádka. Kaz a Klárka spolu v poslední době nemohli trávit mnoho času, protože

Klárce minulý týden začala škola. Domů se vracela odpoledne zhruba ve tři hodiny a dvacet minut. Někdy dokonce až v půl. Jenže teď už byli čtyři. Klárka se ještě nikdy *takhle* neopozdila.

„Co když se jí přihodilo něco ošklivého?“ řekl Kaz.

„Jsem si jistý, že je v pořádku,“ řekl Beckett. „Měl bys mít radost, že jde pozdě. Máš díky tomu víc času na procvičování svých schopností.“

Kaz zasténal. Zatímco byla Klárka ve škole, Beckett začal s Kazem pracovat na jeho duších schopnostech. Řekl, že Kazovy schopnosti jsou ostudou pro všechny duchy.

„Žádné sténání!“ štěkl Beckett. „Zpátky do práce. Ke zvednutí pevného předmětu je třeba hodně soustředění. Ve chvíli, kdy po tom předmětu saháš, musíš do rukou

vyslat všechnu svou energii. Sleduj!“

Beckett se usilovně zadíval na stěnu z knih.

Kaz sledoval Becketta, jak z police *poooooomalu* vytáhl jednu červenou knihu.

„Nesmíš myslet na nic jiného než na uchopení toho předmětu,“ řekl Beckett a oči měl stále přilepené k té knize ve svých rukou. „Když svou mysl necháš bloumat, předmět spadne.“

Kniha proklouzla Beckettovýmá rukama a s hlasitým žuchnutím spadla na podlahu.

Kazův duchopes, Kosmo, zakňučel překvapením.

„Teď zkus tu knihu zvednout,“ řekl Beckett Kazovi.

Kaz se chtěl naučit hýbat pevnými předměty. Kdyby tuhle schopnost dokázal zvládnout, bylo by o hodně jednodušší hrát s Klárkou karty nebo stolní hry,

protože pak by byl schopný držet sám sobě karty a sám sobě hýbat s figurkami.

Kaz natáhl ruce, kopl nohama a vrhl se po knize. „Aaaah!“ vykřikl, když jeho ruce prošly skrz ni.

„Nekřič!“ nařídil Beckett. „Soustřed' se!“

Kaz usilovně zíral na knihu – tak, jak viděl, že to dělá Beckett. Zatnul zuby... a sáhl po knize.

Jeho ruka znovu prošla skrz.

„Ty se nesoustředíš,“ řekl Beckett.

„To teda soustředím,“ řekl Kaz a zatřepal rukou. Nesnášel ten pocit, když pevné předměty procházely skrz jeho tělo. „Je to jenom těžké.“

A Beckett nebyl příliš trpělivý učitel. Tak jako Kazova mamka nebo tatka. Nebo jeho prarodiče. Nebo i jeho starší bráška, Finn.

Kaz vzdychl. Stýskalo se mu po jeho rodině. Tak dlouho už je neviděl! Neviděl

je od doby, kdy byla zbourána ta stará školní budova, kde všichni společně žili. Odtamtud je pak odnesl vítr, každého někam jínám.

„Zkus to znovu,“ řekl Beckett.

Kaz byl unavený. Nechtěl to zkoušet znovu. Stejně to ale ještě jednou zkusil.

Zvedněte ji... zvedněte ji... zvedněte ji, říkal svým rukám. Tak moc se soustředil, že víc už to snad ani nešlo.

Bylo to k ničemu. Jeho ruce prošly přímo skrz knihu.

„Ha!“ ozvalo se od dveří. „Myslela jsem si, že vás tady najdu.“

Kaz se prudce otočil. „Klárko!“ vykřikl úlevou. „Jsi doma!“ Teď by si možná od procvičování svých schopností mohl dát pauzu.

Klárka položila svůj batoh na stůl uprostřed místnosti a přihopsala ke

Kazovi a Beckettovi. Kaz miloval zvuk Klárčiných kroků.

„Promiňte, že jdu pozdě,“ řekla Klárka, když se sehnula, aby pohladila Kosma. Její ruka prošla skrz duchopsa.

Kosmo zavrtěl ocasem a Klárku olízl. Klárčin kocour, Thor, to pozoroval od dveří. Nezdál se být nadšený z toho, že Klárka věnuje pozornost Kosmovi.

Klárka si kocourova výrazu nevšimla. „Hádejte, co je nového?“ řekla Kazovi a Beckettovi. „Moje škola uvádí divadelní hru. Bude to *Jack a kouzelná fazole*. A hádejte, co ještě?“

Klárka div nepukla, jak to v ní vřelo. „Dostala jsem roli!“ zapištěla a poskakovala kolem. „Budu hrát mámu.“

„To je skvělé,“ řekl Kaz. Divadelní hry měl rád. Když ještě žili v jejich starém

duchdomě, se svými bratry jich několik hráli pro své rodiče a prarodiče.

„Gratuluju!“

„Díky.“ Klárka zářila radostí.

Beckett zabručel.

„Co děláte?“ zeptala se Klárka.

„Pokouším se naučit Kaze uchopit pevný předmět,“ řekl Beckett. „Ale vzdávám to. On se nesoustředí. A teď, když jsi přišla, by se soustředil ještě méně.“

Beckett udělal krok skrz stěnu z knih
a zmizel ve své tajné místnosti.

Kaz nikdy neviděl Beckettovu tajnou
místnost, protože... no, neřekl by, že
nedokáže procházet zdmi. On to jen
opravdu, ale opravdu neměl rád.

„*Soustředil* jsem se!“ zavolal Kaz za
Beckettem.

„Nedělej si s ním těžkou hlavou,“ řekla
Klárka, když zvedla knihu a vrátila ji zpět

